تعليم عيسى دربارة طلاق

ُو از آنجا برخاسته، از آن طرف اُردُن به نواحی پهودیه آمد. و گروهی باز نزد وی جمع شدند و او برحسب عادت خود، باز بدیشان تعلیم میداد. آنگاه فریسیان پیش آمده، از روی امتحان از او سؤال نمودند که: آیا مرد را طلاق دادن زن خویش جایز است؟³در جواب ایشان گفت: موسی شما را چه فرموده است؟ گفتند: موسی اجازه داد کـه طلاق نـامه بنویسـند و رهـا کنند.⁵عیسی در جواب ایشان گفت: بهسبب سنگدلی شما این حکم را برای شما نوشت. ٔلیکن از ابتدای خلقت، خدا ایشان را مرد و زن آفرید. ٔ از آن جهت باید مردیدر و مادر خود راترک کرده، با زن خویش بیپوندد، ⁸و این دو یک تن خواهند بود چنانکه از آن پس دو نیستند بلکه یک جسد. ^ویس آنچه خدا پیوست، انسان آن را جدا نکند.¹¹و در خانه باز شاگردانش از این مقدّمه از وی سؤال نمودند. ^{11} بدیشان گفت: هر که زن خود را طلاق دهد و دیگری را نکاح کند، بر حقّ وی زنا کرده باشد.¹²و اگر زن از شوهر خود جدا شود و منکوحه دیگری گردد، مرتکب زنا شود.

عیسی کودکان را برکت میدهد

¹³و بچههای کوچک را نزد او آوردند تا ایشان را لمس نماید؛ امّا شاگردان آورندگان را منع کردند. ¹⁴چون عیسی این را بدید، خشم نموده، بدیشان گفت: بگذارید که بچههای کوچک نزد من آیند و ایشان را مانع نشوید، زیرا ملکوت خدا از امثال اینها است. ¹⁵به شما میگویم، هر که ملکوت خدا را مثل بچه کوچک قبول نکند، داخل آن نشود. ¹⁶پس ایشان را در آغوش کشید و دست بر ایشان نهاده، برکت داد.

جوان ثروتمند

¹⁷چون به راه میرفت، شخصی دواندوان آمده، پیش او زانو زده، سؤال نمود که: ای استاد نیکو، چه کنم تا وارث حیات جاودانی شوم؟ ¹⁸عیسی بدو گفت: چرا مرا نیکو گفتی و حال آنکه کسی نیکو نیست جز خدا فقط؟ ¹⁹احکام را میدانی: زنا مکن، قتل مکن، دزدی مکن، شهادت دروغ مده، دغابازی مکن، پدر و مادر خود را حرمت دار. ¹⁰او در جواب وی گفت: ای استاد، این همه را از طفولیّت نگاه داشتم. ¹²عیسی به وی نگریسته، او را محبّت نمود و گفت: تو را یک چیز نگریسته، او را محبّت نمود و گفت: تو را یک چیز

And he arose from thence, and cometh into the coasts of Judaea by the farther side of Jordan: and the people resort unto him again; and, as he was wont, he taught them again.² And the Pharisees came to him, and asked him, Is it lawful for a man to put away his wife? tempting him. And he answered and said unto them. What did Moses command you? And they said, Moses suffered to write a bill of divorcement, and to put her away. 5 And Jesus answered and said unto them, For the hardness of your heart he wrote you this precept. But from the beginning of the creation God made them male and female. For this cause shall a man leave his father and mother, and cleave to his wife; And they twain shall be one flesh: so then they are no more twain, but one flesh. What therefore God hath joined together, let not man put asunder. 10 And in the house his disciples asked him again of the same matter. 11 And he saith unto them. Whosoever shall put away his wife, and marry another, committeth adultery against her. 12 And if a woman shall put away her husband, and be married to another, she committeth adultery. 13 And they brought young children to him, that he should touch them: and his disciples rebuked those that brought them. 14 But when Jesus saw it, he was much displeased, and said unto them, Suffer the little children to come unto me, and forbid them not: for of such is the kingdom of God. 15 Verily I say unto you, Whosoever shall not receive the kingdom of God as a little child, he shall not enter therein. 16 And he took them up in his arms, put his hands

upon them, and blessed them. ¹⁷ And when he was gone forth into the way, there came one running, and kneeled to him, and asked him, Good Master, what shall I do that I may inherit eternal life?¹⁸And Jesus said unto him, Why callest thou me good? there is none good but one, that is, God. 19 Thou knowest the commandments, Do not commit adultery, Do not kill, Do not steal, Do not bear false witness, Defraud not, Honour thy father and mother. 20 And he answered and said unto him, Master, all these have I observed from my youth.²¹Then Jesus beholding him loved him, and said unto him, One thing thou lackest: go thy way, sell whatsoever thou hast, and give to the poor, and thou shalt have treasure in heaven: and come, take up the cross, and follow me. 22 And he was sad at that saying, and went away grieved: for he had great possessions.²³And Jesus looked round about, and saith unto his disciples, How hardly shall they that have riches enter into the kingdom of God!²⁴And the disciples were astonished at his words. But Jesus answereth again, and saith unto them, Children, how hard is it for them that trust in riches to enter into the kingdom of God!²⁵It is easier for a camel to go through the eye of a needle, than for a rich man to enter into the kingdom of God.²⁶And they were astonished out of measure, saying among themselves, Who then can be saved?²⁷And Jesus looking upon them saith, With men it is impossible, but not with God: for with God all things are possible. 28 Then Peter began to say unto him, Lo, we have left all, and have followed thee. 29 And Jesus answered and

ناقص است، برو و آنچه داری بفروش و به فقرا بده که در آسمان گنجی خواهی یافت و بیا صلیب را برداشته، مرا پیروی کن.²²لیکن او از این سخن تُرُش رو و محزون گشته، روانه گردید زیرا اموال بسیار داشت.

²³آنگاه عیسی گرداگرد خود نگریسته، به شاگردان خود گفت: چه دشوار است که توانگران داخل ملکوت خدا شوند. ²⁴چون شاگردانش از سخنان او در حیرت افتادند، عیسی باز توجّه نموده، بدیشان گفت: ای فرزندان، چه دشوار است دخول آنانی که به مال و اموال توکّل دارند در ملکوت خدا! ²⁵سهل تر است که شتر به سوراخ سوزن درآید از اینکه شخص دولتمند به ملکوت خدا داخل شود! ²⁶ایشان بغایت متحیّر گشته، با یکدیگر میگفتند: پس کِه میتواند نجات یابد؟ ⁷⁵عیسی به ایشان نظر کرده، گفت: نزد انسان محال است لیکن نزد خدا نیست زیرا که همهچیز نزد خدا ممکن است.

²⁸پطرس بدو گفتن گرفت که: اینک، ما همهچیز را ترک کرده، تو را پیروی کردهایم. ²⁹عیسی جواب فرمود: هرآینه به شما میگویم، کسی نیست که خانه یا برادران یا خواهران یا پدر یا مادر یا زن یا اولاد یا املاک را بجهت من و انجیل ترک کند، ³⁰جز اینکه الحال در این زمان صد چندان یابد از خانهها و برادران و خواهران و مادران و فرزندان واملاک با زحمات، و در عالم آینده حیات جاودانی را. ³¹امّا بسا اوّلین که آخرین میگردند و آخرین اوّلین.

سومین پیشگویی دربارهٔ مرگ و قیام عیسی ³² و چون در راه به سوی اورشلیم میرفتند و عیسی در جلو ایشان میخرامید، در حیرت افتادند و چون از عقب او میرفتند، ترس بر ایشان مستولی شد. آنگاه آن دوازده را باز به کنار کشیده، شروع کرد به اطلاع دادن به ایشان از آنچه بر وی وارد میشد: ³³که، اینک، به اورشلیم میرویم و پسر انسان به دست رؤسای کَهَنه و کاتبان تسلیم شود و بر وی فتوای قتل دهند و او را به امّتها سیارند، ³⁴ و بر وی سخریّه نموده، تازیانهاش زنند و آب دهان بر وی افکنده، او را خواهند تازیانهاش زنند و آب دهان بر وی افکنده، او را خواهند کشت و روز سوم خواهد برخاست.

درخواست يعقوب و يوحنا

َّآنگاه یعقوب و یوحتّا دو، پسر زِبِدی، نزد وی آمده،

said, Verily I say unto you, There is no man that hath left house, or brethren, or sisters, or father, or mother, or wife, or children, or lands, for my sake, and the gospel's, 30 But he shall receive an hundredfold now in this time, houses, and brethren, and sisters, and mothers, and children, and lands, with persecutions; and in the world to come eternal life. 31 But many that are first shall be last; and the last first. 32 And they were in the way going up to Jerusalem; and Jesus went before them: and they were amazed; and as they followed, they were afraid. And he took again the twelve, and began to tell them what things should happen unto him, 33 Saying, Behold, we go up to Jerusalem; and the Son of man shall be delivered unto the chief priests, and unto the scribes; and they shall condemn him to death, and shall deliver him to the Gentiles: 34 And they shall mock him, and shall scourge him, and shall spit upon him, and shall kill him: and the third day he shall rise again. 35 And James and John, the sons of Zebedee, come unto him, saying, Master, we would that thou shouldest do for us whatsoever we shall desire. ³⁶ And he said unto them, What would ye that I should do for you?³⁷They said unto him, Grant unto us that we may sit, one on thy right hand, and the other on thy left hand, in thy glory. 38 But Jesus said unto them, Ye know not what ye ask: can ye drink of the cup that I drink of? and be baptized with the baptism that I am baptized with?³⁹And they said unto him, We can. And Jesus said unto them, Ye shall indeed drink of the cup that I drink of; and with the baptism that I

گفتند: ای استاد، میخواهیم آنچه از تو سؤال کنیم برای ما بکنی.³⁶ایشان را گفت: چه میخواهید برای شما بکنم؟³⁷گفتند: به ما عطا فرما که یکی به طرف راسےت و دیگےری بےر چےپ تےو در جلال تےو ىنشىنىم.³⁸عىسىي اىشان را گفت: نمىفهمىد آنچە میخواهید. آیا میتوانید آن پیالهای را که مین مینوشم، بنوشید و تعمیدیرا که من می خیرم، بیذیرید؟ وی را گفتنـد: میتـوانیم. عیسـی بـدیشان گفت: پیالهای را که من مینوشم خواهید آشامید و تعمیدی را که من میپذیرم خواهید پذیرفت.⁴⁰لیکن نشستن به دست راست و چپ من از آن من نیست که بدهم جز آنانی را که از بهر ایشان مهیّا ُشده است. ⁴¹و آن دہ نفر چون شنیدند بر یعقوب و پوحنّا خشم گرفتند.⁴²عیسی ایشان را خوانده، به ایشان گفت: میدانید آنانی که حکّام امّتها شمرده میشوند بر ایشان ریاست میکنند و بزرگانشان بر ایشان مسلّطند.⁴³لیکن در میان شما چنین نخواهد بود، بلکه هر که خواهد در میان شما بزرگ شود، خادم شما باشد.44 و هر که خواهد مقدّم بر شما شود، غلام همه باشد.⁴⁵زیرا که پسر انسان نیز نیامده تا مخدوم شود بلکه تا خدمت کند و تا جان خود را فدای بسیاری کند.

عیسی شفا میکند بارتیمائوس کور را ⁴و وارد اَریحا شدند. و وقتی که او با شاگردان خود و جمعی کثیر از اَریحا بیرون میرفت، بارتیمائوس کور، یســر تیمــاؤس بــر کنــاره راه نشســته، گــدایی میکرد.⁴⁷چون شنید که عیسی ناصری است، فریاد کردن گرفت و گفت: ای عیسی، یسر داود، بر من ترحمّ کن. 48 و چندان که بسیاری او را نهیب میدادند که خاموش شود، زیادتر فریاد برمیآورد که: پسر داود، بر من ترحّم فرما.⁴⁹پس عیسی ایستاده، فرمود تا او رابخوانند. آنگاه آن کور را خوانده، بدو گفتند: خاطر جمع دار، برخیز که تو را میخواند.⁵⁰در ساعت ردای خود را دور انداخته، بر یا جست و نزد عیسی آمد.⁵¹عیسی به وی التفات نموده، گفت: چه میخواهی از بهر تو نمایم؟ کور بدو گفت: یا سیّدی، آنکه بینایی پایم.⁵²عیسی بدو گفت: برو که، ایمانت تو را شفا داده است! در ساعت بینا گشته، از عقب عیسی در راه روانه شد.

am baptized withal shall ye be baptized: 40 But to sit on my right hand and on my left hand is not mine to give; but it shall be given to them for whom it is prepared. And when the ten heard it, they began to be much displeased with James and John. 42 But Jesus called them to him, and saith unto them. Ye know that they which are accounted to rule over the Gentiles exercise lordship over them; and their great ones exercise authority upon them. 43 But so shall it not be among you: but whosoever will be great among you, shall be your minister: 44 And whosoever of you will be the chiefest, shall be servant of all. 45 For even the Son of man came not to be ministered unto, but to minister, and to give his life a ransom for many. 46 And they came to Jericho: and as he went out of Jericho with his disciples and a great number of people, blind Bartimaeus, the son of Timaeus, sat by the highway side begging. 47 And when he heard that it was Iesus of Nazareth, he began to cry out, and say, Jesus, thou Son of David, have mercy on me. 48 And many charged him that he should hold his peace: but he cried the more a great deal, Thou Son of David, have mercy on me. 49 And Jesus stood still, and commanded him to be called. And they call the blind man, saying unto him, Be of good comfort, rise; he calleth thee. 50 And he, casting away his garment, rose, and came to Jesus. 51 And Jesus answered and said unto him, What wilt thou that I should do unto thee? The blind man said unto him, Lord, that I might receive my sight.⁵²And Jesus said unto him, Go thy way; thy faith hath made thee whole. And

Mark 10

immediately he received his sight, and followed Jesus in the way.